

DDÓNA PIT

REVISTA DE LA COL·LA CASTELLERA XIQUETS DE CAMBRILS

AGOST DE 1997

PUBLICACIÓ ANUAL. Agost de 1997
Número 3

REVISTA DE LA COLLA CASTELLERA
Xiquets de Cambrils

Redacció, coordinació i recerca:

Victòria Artigau
Francesc Arbós
Susanna García
Nuri Mariné
Lluís Pàmies
M. del Carme Pascual
Ester Rabasó
Dolors Sabaté
Jordi Serra
Jordi Torres

Disseny, projecte gràfic i composició:

Lluís Pàmies

Correcció de textos:

Judith Rodríguez

Imprimeix:
Arts Gràfiques Saragossa, SL
DL T-1.005/95

Fotografia de portada: Vicki Artigau

Els col·laboradors

Per ordre d'aparició:

Marcel Rubio
M. del Carme Pascual
Eloi Giménez i Respal
Jordi Torres
Santi Nin
Ester Rabasó
Sanç
Susana García
Dolors Sabaté
Marta Roca
Damià i Gerard Capafons
David Valle
Jordi Colom i Pascual
Joan Martí i Tassier
Joan Rodríguez Flaqué

Fonts de consulta: Arxiu de la Colla,
Gabinet de Premsa de la Colla.
Fotografies: Victòria Artigau • Andreu
Doñate • Miquel Gil • Joan Marín/Fesalmar
El nostre agraïment a les cases
comercials que amb la seva col·laboració
han fet possible la realitat d'aquesta
edició.

EDITORIAL

olguts castellers.

Una altra temporada ha passat, la tercera de la nostra història. Una vegada més ha arribat a les teves mans el DÓNA PIT, l'anyari dels Xiquets de Cambrils. Creieu-nos que aquest tercer número ha costat d'engegar. Potser

perquè encara també nosaltres arosseguem la crisi d'aquesta temporada 96, la crònica de la qual reflecteix aquest nou exemplar.

No podem passar per alt que aquest no ha estat, precisament, un any de glòria. Però, què hi podem fer? El passat, passat, i a les penes punyalades. L'equip de la revista no té la intenció de remenar el que ja ha estat prou remenat i comentat, sinó que us vol oferir la possibilitat de pensar i encarar la temporada del 1997 amb aquell positivisme que caracteritza tots els membres de la colla.

Malgrat tot, enguany l'equip de redacció s'ha fet més gran i tots tenim moltes ganes que la revista us agradi.

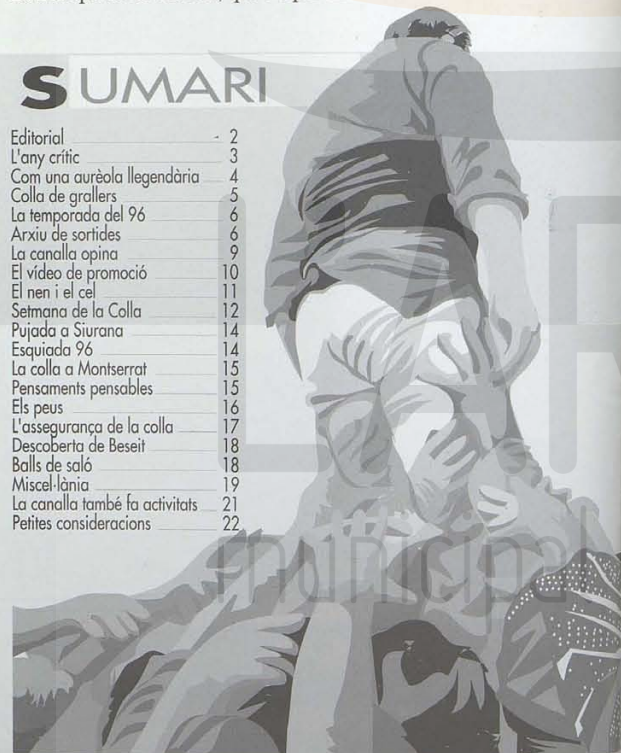
Nosaltres gosem entrar a les vostres llars per fer un resum de l'any, una mica de safareig, passar el temps i el que convingui! Si més no, desitgem que els articles inclosos a la revista ens facin reflexionar, que sigui d'utilitat algun dels temes que podràs llegir i que puguis trobar moltes petites respostes que puguin solucionar molts petits problemes.

A la colla tots tenim un paper importantíssim i, si a més a més hi posem ganes i coratge, potser arribarem a fer aquell castell que tant hem sentit anomenar durant la temporada 96. T'hi apuntes?

Doncs apa! A fer castells, que t'esperem.

SUMARI

Editorial	2
L'any crític	3
Com una aurèola llegendària	4
Colla de grallers	5
La temporada del 96	6
Arxiu de sortides	6
La canalla opina	9
El vídeo de promoció	10
El nen i el cel	11
Semana de la Colla	12
Pujada a Siurana	14
Esquiada 96	14
La colla a Montserrat	15
Pensaments pensables	15
Els peus	16
L'assegurança de la colla	17
Descoberta de Beseit	18
Balls de saló	18
Miscel·lània	19
La canalla també fa activitats	21
Petites consideracions	22

DÓNA PIT

L'ANY CRÍTIC

Marcel Rubio

Membre de la tècnica i responsable
de no se sap massa bé què.

avia pensat fotre el rotllo de la popularització televisiva dels castells que ha comportat una devaluació dels castells anomenats petits, és a dir, els que fem naltros, fins al punt que qualsevol castell que no estigui inclòs entre els castells inèdits del segle -2 de 8 net o castells de 10- ja no són importants. Dic que volia escriure sobre això, però m'hi he repensat i he preferit parlar de com veig la temporada del 1997.

La quarta temporada. Comença a sonar a veterania. Comporta ja una història, no massa llarga, però ja tindriem coses per explicar: gent que ha passat ràpidament per la colla, gent que ens ha donat molt abans de deixar-nos, castells entravessats (5 de 7. No, Jesús?), castells bons (4 de 7 amb el pilar a Reus), moments bons (cadascú que se'ls pensi perquè és un article interactiu) i moments no tan bons (alguna caiguda més dolenta del que tots haguéssim volgut...). Una sèrie de coses que ens han anat unint i que ens fan tenir coses en comú.

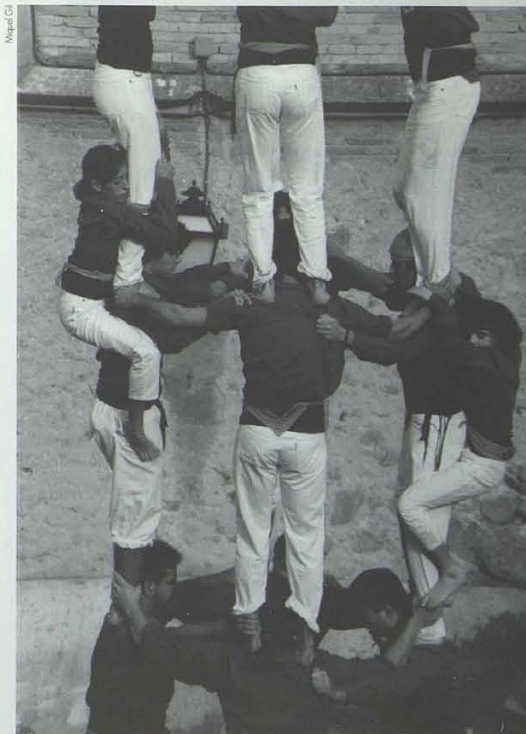
Ha de ser voluntat de tot el col·lectiu de castellers que tiri endavant la colla.

Però tot el camí que hem fet junts podria no servir de res si no hi posem tots una mica de la nostra part, una mica o molt, perquè estem en una entitat on s'hi ha de posar molt. Si som pocs als assajos i a les actuacions la feina feta fins ara pot ser baldera. Tots estem al mateix carro (a la mateixa barca) i no hem d'esperar que els altres prenguin la iniciativa. Ha de ser voluntat de tot el col·lectiu de castellers que tiri endavant la colla.

Em produiria molta tristesa que d'aquí a un temps, tot veient el Força Barça, recordem noms de

gent amb la que ens unia fer castells i els deixem de veure perquè ja no hi ha una colla de castells. Segur que més d'un dirà que sóc un exagerat però jo tinc aquesta por i la manifesto perquè voldria no arribar a veure com una cosa que porto a dins deixa de ser perquè en el seu dia no vam saber reaccionar a temps.

Aquesta pot ser una temporada decisiva per al nostre futur. Quan sembla assegurat el suport institucional és quan trobo a faltar un major suport popular. Potser que ens traiem la son de les orelles. El ser o no ser passa per la nostra quarta temporada.

Cambrils. Plaça de l'església de Santa Maria, 8 del desembre de 1996. Festa Major de la Immaculada. Les dosos descarregant un quatre de set.

M. del Carme Pascual i Vilas

**Dóna pit i suport als Xiquets de
Cambrils**

Avda. Independència, 3
Tel. 36 46 23 - CAMBRILS VILA

Horari:
De dimarts a divendres: 9,30 a 13 i 15 a 19,30 h.
Dissabtes: 9 a 18 h., sense tancar al migdia
Dilluns tancat tot el dia.

C OM UNA AURÈOLA LLEGENDÀRIA

M. del Carme Pascual

Sobre l'origen dels castells s'han fet moltes hipòtesis: alguns els han considerat com el final d'uns focs d'artifici, d'altres la cloenda d'una antiquíssima dansa, en la qual només intervenien els homes, anomenada *Ball de Titans* o també *Ball de Valencians* —les primeres notícies són del 1687— i que es ballava en les grans diades populars. També s'ha suggerit que en el circ romà de Tarragona tenia lloc un espectacle semblant.

Últimament, però, sembla que es creu amb més certesa que els xiquets i els castells provenen més aviat d'alguna institució gremial de l'Edat Mitjana.

El període de més esplendor dels castellers és, segons Joan Amades, el comprès entre els anys 1850

Les primeres colles
La primera notícia en la història castellera que ens parla de colles concretes ens assabenta de l'existència a Valls, el 1805, de dues colles, les dels pagesos i la dels menestrals. Hom les coneixia popularment com a 'Colla del Pep' i 'Colla del Salvador'.

i 1870, en el qual, a la Festa Major de Tarragona, s'aixecaren dos castells veritablement excepcionals, el quatre d'onze i el pilar de set.

En el seu *Costumari*, Joan Amades recull la que podríem anomenar tècnica dels castellers, perquè per bastir castells no sols es necessita força i enginy, sinó una veritable tècnica i un coneixement profund del que es fa. A més, exigeix un entrenament i una dedicació que el situen gairebé en la línia d'un veritable esport.

El bastiment d'un castell no l'explico aquí. Ja és prou conegut. Només dir que l'aleta que fa l'enxaneta és obrir i tancar ràpidament els braços estesos, mentre les gralles marquen un refilet agut que indica el coronament gloriós de l'obra. Tocada joiosa és i que omple de satisfacció els castellers i que és subratllada pel greu repic del tabal.

El menut xiquet o xiqueta inicia ràpidament el seu descens —es passa tota l'estona només pujant i baixant— i al seu darrere van descendint, ordenadament, tots els altres companys.

4

C OLLA DE GRALLERS

Eloi Giménez i Respal

Aquest any ha estat la nostra primera temporada com a grallers de la colla i, com a tal, creiem que en podem fer una valoració força positiva.

En relació a les diferents actuacions castelleres d'aquest any '96 hem d'acceptar que la colla de grallers hem comès alguna que altra petita errada, fruit de la manca d'experiència i de la dificultat existent en fer lligar el toc amb el desmuntatge i muntatge d'un castell, ja que, d'una banda, en dècimes de segon hem de prendre la decisió de seguir tocant o no quan l'enxaneta dubta de si puja o no puja, si fa l'aleta o no, o quan hi ha qualsevol imprevist. D'altra banda, el Toc de Castell ha d'anar d'acord amb la construcció del castell i, de vegades, el fet de veure com l'estructura tremola i està a punt de trencar-se influeix en la manera de tocar.

Cal dir també que aquest any els grallers hem participat a les edicions especials de Setmana Santa i d'estiu de l'Espai al Carrer, que per a tota la xicalla del poble organitza l'Ajuntament de Cambrils. Concretament hem participat en una cercavila pels carrers del poble i en algunes activitats de l'Espai. A més, a principis d'octubre, vam participar també en els actes

Els grallers de la colla: la Camí, la Marta, l'Alex, l'Eloi, l'Eduard i el Jordi, el timbaler (aquest any un més), Cambrils. Mollet del Rec. Diada de Sant Pere del 1996.

Respal

El timbal

El suport rítmic que acompanya les gralles és el timbal (la formació bàsica dels grallers és la composta per dues gralles i un timbal). Els timbals més antics eren de cos de fusta i d'una certa fondària. Quan les gralles s'allarguen i incorporen les claus, apareixen els timbals de llautó, de gruix més moderat i amb un sistema de tensat amb palometes, a fi d'aconseguir un so sec i equilibrat amb el so de les gralles.

commemoratiu del Correllengua 97 a Calaceit (Terol), en un parell de cercaviles amb els xiquets i les xiquetes del poble.

Per últim, en relació a les previsions d'actuacions per a aquesta temporada, tenim previst participar, a principis d'abril, a la I Trobada de grallers de colles castelleres, que se celebrarà a Vilanova i la Geltrú, i possiblement participarem (està encara per confirmar) el mes de setembre en una trobada de grallers de les comarques de Tarragona.

Nequell

Esparquerera, 14 de juliol del 1996.
'Entre tots ho farem tot'. El descans dels guerrers abans de la batalla.

DAVID VALLE
ELENA SÁEZ

PODÒLEGS

AFECCIONS DEL PEUS • ORTOPÈDIA
Visites a hores convingudes Tel. 36 46 54
Pere III, 8-3r 2a CAMBRILS

CAFÈ - RESTAURANT

Casavella

Consolat de Mar, 62 • Tel. 36 47 12 • 43850 CAMBRILS

A CAMBRILS:

FINTC
MÚTUA D'ASSEGURANCES

ASSESSORAMENT I SERVEI

AGENCIA SERRA

Avda. Independència, 9
Tel. 36 16 26 Fax 79 33 06 - 43850 CAMBRILS
Passeig Illes Comanyes, 2
Tel. 79 30 50 Fax 79 50 34 - 43850 CAMBRILS

LA TEMPORADA DEL 96

Jordi Torres

La irregularitat ha estat el tret que ha caracteritzat la temporada castellera d'aquest 1996. La pretemporada ha estat molt fluixa perquè no es va poder descarregar una estructura de set

fins arribar a la Diada de Sant Pere, on s'assoliren el tres i el quatre de set.

En arribar a la temporada estiuenca, els Xiquets de Cambrils consolidaren les estructures de set en les actuacions més importants de la temporada: Calafell, Torredembarra i Esparreguera. En total es descarregaren nou castells de set. En canvi, al final de la temporada, ha tornat a produir-se un lleuger descens de rendiment, només salvat per les diades de la Verge del Camí i de la Puríssima, a Cambrils.

S'han aixecat un total de 88 estructures, en les quals destaquen 74 de descarregades, dues de carregades, vuit intents desmuntats i quatre llenyes. Aquestes últimes dades negatives -els intents desmuntats i les llenyes- han constituït el principal problema de la colla local aquesta temporada. A més dels problemes de desconfiança per part de la canalla en els castells, cosa que es va solucionar en les darreres actuacions del final de temporada.

Un altre fet important per a la colla ha estat la pèrdua de categoria assolida l'any passat de colla de 7 i mig. Dos castells importants com el 4 de 7 amb el pilar o el 5 de 7, que es van intentar carregar la Diada de la Colla -que tots recordem com la pitjor de la temporada- són la causa d'aquest descens a colla de 7.

El castell que més ha sovintejat és el pilar de 4 -un total de 19 descarregats-, seguit del pilar de 5 i el 2 de 6. Esperem que la temporada d'enguany la colla consolidi els castells de 7 i recuperari la categoria de colla de 7 i mig.

Endavant, xiquets!!!

ARXIU DE SORTIDES

7 d'abril

Camp de futbol de Vila-seca. Els castellers érem quatre gats. Vam fer castells de sis i un pilar de quatre. Els espectadors, uns quants guiris molt passotes i unes quantes lolailos disposades i a punt de fer una mostra de balls folklòrics.

21 d'abril

Cambrils. Diada de Sant Jordi. Per tal de celebrar la diada del patró de Catalunya la colla actua a la plaça del Pòsit fent una modesta actuació. Es descarreguen un 3 de 6 net, un 4 de 6 amb agulla, un 2 de 6 i el primer pilar de 5 de la temporada.

12 de maig

Montserrat. Dos autocars ens van portar fins a la muntanya per presentar la colla a la Moreneta. No tot eren castellers, hi havia molts acompanyants. Es va fer el primer intent de 3 de 7 i es va desmuntar. Després d'un intent es va descarregar el 4 de 6 i descarregar el 2 de 6 i el pilar de 5. Decepció i mal regust dels castellers amb un públic poc motivat i que ens va abandonar.

27 de maig

Camp de futbol de Vila-seca. Quatre gats, els guiris vermells com a tomaques i un altre cop les lolailos impacients per actuar. Vam tirar i descarregar un 3 de 5 net, un 2 de 5 net, un pilar de 4 aixecat per sota i cap a casa.

28 de juny

Cambrils. Diada de la Festa Major de Sant Pere. Actuació tradicional al Mollet del Rec. Espera i espera perquè hi havia l'arribada de la Volta Ciclista a Tarragona. Una gentada però atenta a les rifes de promoció del muntatge de la volta i passant olímpicament de la bona actuació de la colla local. Es van descarregar un pilar de 4, el 4 de 7, el 3 de 7, el 4 de 6 amb agulla i el pilar de 5.

29 de juny

Calafell. Va ser una diada amb moltíssima calor. Els castells es van fer al passeig Marítim. L'actuació va ser força bona. Es va descarregar el 2 de 6, el 4 de 7, el 4 de 6 amb agulla i el pilar de 5. La nota refrescant, per als homes de la colla, va ser una nena sota la dutxa en top less, ben carregadeta de pit i amb un manso que no valia la pena que li fregava l'esquena. Ah, punyeteros!! Més d'un hauria canviat la faixa pel xampú.

Cambrils. Visita institucional del president de la Generalitat de Catalunya, 3 d'agost de 1996. Foto de família a l'entrada de la casa de la vila.

2 de juliol

Santa Coloma de Gramenet. Tots engrescats amb l'autocar i les carmanyoles a punt per passar un gran dia i fer castells. Vam marxar de Cambrils plovint i vam arribar a Santa Coloma amb barca. No poguérem fer res i ens van portar a l'església per descarregar un perfecte pilar de cinc i un altre cop cap a casa a dinar, contents i desenganyats.

14 de juliol

Esparreguera. Aquí com si fóssim al desert, assecats i calorosos. Vam fer una bona actuació en carregar un pilar de 4 caminant, el 4 de 7, el 3 de set amb intent desmuntat, el 4 de 6 amb agulla i un pilar de 5, on es va estrenar de segon l'Estanis.

A la plaça hi havia dos balcons importants, els petits de la colla no deixaven de mirar un balcó on hi havia la tieta Victòria de Poble Nou, i els homes mirant a l'altre balcó una rossassa impressionant que no parava de fer-los pujar la calor, i les pobres castelleres feïem viatges a la font per refrescar-nos perquè no hi havia cap balcó per a les dones.

Acabarem la diada amb un dinar de germanor a prop de Collbató.

20 de juliol

Torredembarra. Dissabte a la tarda al Club Nàutic, bona actuació en descarregar el 2 de 6, el 4 de 7, el 5 de 6 i el pilar de 5. Força públic assistent, però la nota trista i aterradorada fou assabentar-se pels castellers polítics d'un atemptat d'ETA al nostre poble.

26 de juliol

Cambrils. Inauguració del McDonalds. Com a bons fillols, vam anar a la inauguració del mític local. Vam fer dos pilars de quatre i les petites castelleres van tallar la cinta d'inauguració. Vam tenir el privilegi de ser els primers cambrilencs de tastar els menús del McDonalds i la direcció va fer-nos entrega d'una placa commemorativa de la diada.

3 d'agost

Cambrils. Visita oficial a l'Ajuntament del president Pujol. En la visita llampec del president, li vam oferir, a l'interior de l'edifici consistorial, el 2 de 6 i el pilar de 4 caminant. Després del goig de veure'l personalment ens vam fer una foto de record amb ell i les autoritats corresponents.

XIQUETS DE CAMBRILS L'ANY 96 EN XIFRES

	2/5	3/5	P/4	P/4c	P/4s	3/6	4/6	4/6a	5/6	P/5	2/6	4/7	3/7	4/7a	5/7	Total
DESCARREGAT	1	1	19	6	2	5	3	4	2	11	11	5	4			74
CARREGAT							1			1						2
INTENT DESM.							1	1			1		3	1	1	8
INTENTS			1										1	1	1	4
TOTALS	1	1	20	6	2	5	5	5	2	12	12	5	8	2	2	88

c: Caminant s: Aixecat per sota a: Amb agulla al mig

18 d'agost

Deltebre -La Cava-. L'actuació estava programada en el marc de la festa del Coso Blanco. Vam participar des de l'inici en la desfilada, i vam tirar per al públic assistent 'los castellets': 3 pilars de 4, un pilar de 4 caminant, un 2 de 6, un 4 de 6 net, un pilar de 5 i un darrer pilar de 4.

23 d'agost

Cambrils. Càmping La Llosa. Actuació al capvespre. Ple de guiris expectants i d'altres turistes de tota mena de procedències. Vam fer una bona actuació: pilar de 4 aixecat per sota, pilar de 4, 2 de 6, 3 de 6 net, 4 de 6, intent d'un pilar de 4 amb un segon improvisat, l'Anton Nolla, representant de la direcció del càmping, i amb grans aplaudiments de la clientela, 4 de 6 amb agulla i pilar de 5.

8 de setembre

Cambrils. Diada de la Mare de Déu del Camí. Vam estrenar el nou terra de la plaça del Santuari, que es va quedar petit per a la gran quantitat de castellers de totes les colles i de públic. Vam estar molt joiosos de descarregar el 3 de 7, el 2 de 6 i un vano de 5.

14 de setembre

Platja de la Pineda. Actuació nocturna. Va ser una diada desastrosa per part de totes les colles participants. Tots els castells queien. El motiu era inexplicable. Semblava que hi hagués bruixes. Ens vam conformar amb dos intents de 3 de 7, l'un descarregat, i vam descarregar un 2 de 6 i un pilar de 5.

20 d'octubre

Cambrils. La Diada de la Colla, com ja és tradició, es va celebrar a la plaça del Pòsit, sense gaire èxit de la colla local, que no va poder amb els castells de 7 i mig de la temporada. Vam fer diversos intents, amb llenya i amb lesions d'alguns castellers. El resultat va ser l'intent descarregat de 4 de 7 amb agulla, l'intent de 4 de 7 amb agulla, el 3 de 7 descarregat, l'intent descarregat de 5 de 7, l'intent de 5 de 7 i un pilar de 5 descarregat.

3 de novembre

Beseit. Els castellers excursionistes van anar a Beseit d'acampada i aprofitant l'estada, a la plaça del poble, a la sortida de missa, descarregaren el pilar de 4, el 3 de 6 i el pilar de 4 caminant.

ARTS GRÀFIQUES SARAGOSSA, SL
IMPRESOS COMERCIALS I PUBLICITARIS A TOT COLOR

CAMBRILS

Miquel Gil

Santa Coloma de Gramenet, 2 de juny de 1996.
A l'ora plouia a bots i barrals. L'església parroquial de Santa Coloma va servir de plaça castellera improvisada i d'aixopluc.

6 de desembre

Cambrils. Actuació-assaig al carrer del Carme en el marc dels actes de la Setmana de la Colla. Concert de gralles i vermut. Amb molt de fred vam descarregar un 3 de 6 net, un 4 de 6 net, un intent descarregat de 4 de 6 amb agulla i un pilar de 4 molt lleugeret.

8 de desembre

Cambrils. Festa Major de la Puríssima. La colla va cloure exitosament una temporada 96 força irregular. Sota la pluja que queia molt fina vam descarregar 2 pilars de 4, un pilar de 4 caminant, el 3 de 7, el 4 de 7, el 2 de 6 i per tancar l'actuació 3 pilars de 4. Una curiositat, vam fer el primer castell de set amb un pom de dalt on tots eren xiquets.

LA CANALLA OPINA

Enquesta feta a la canalla de la colla per Santi Nin amb la col·laboració de M. del Carme Pascual i Ester Rabasó.

1. Què us semblen els castells?

Ens agraden molt perquè són una tradició catalana, s'ha de tenir molt de valor, són divertits, es mouen molt i és tota una aventura.

2. Què us va fer venir als castells? Per què veniu?

M'ho va dir el Leo, m'ho va dir un amic, perquè els pares són de la colla o bé perquè vaig veure-ho a la plaça.

Perquè hi vénen els meus amics, m'agraden, fan

Voldi Argan

Calafell. Diada de Sant Pere, 29 de juny de 1996.
El pom de dalt perfilat sobre un cel blau, transparent, nostre, mediterrani.

moltes excursions, és molt bonic, ens avorriem a casa i al carrer, aquí hem fet amics i ens ho passem bé.

3. Que t'agraden les activitats de la colla?

Sí, sobretot les excursions de més d'un dia, també anar a Arséguet de colònies, a la Cala (Ametlla de Mar), als dinars i totes les actuacions.

4. Quines activitats us agradarien a més a més?

Anar a París a Eurodisney, anar a veure un concert de les Spice Girls, anar fora d'Espanya, si

pot ser a Walt Disney, a veure com assaja una colla més petita i a Port Aventura.

5. Quin castell us agrada més?

El 5 de 7, el pilar de 7, el 4 de 7, el 5 de 9, el 4 de 6, el 2 de 6 amb figuereta, el 2 de 7 i el 10 de 5 (?).

6. Què en penseu del cap de la canalla?

Que és un canalla com naltros, que sembla un nen petit, que està com una cabra, que és pitjor que les criatures, que està molt pels nens, que és un boig, que és tonto però l'aguantó i que és una passada.

No hem volgut ometre cap resposta per tal de veure la sinceritat de la nostra canalla, que ben mirat no són gaire canalla i tenen més coneixement que algun matxarrot de la colla. O no? Posem a Déu per testimoni que totes les respostes són autèntiques i reals.

7. Us agrada pujar al castell?

Sí, però quan el castell es mou molt..., sí i no, és molt divertit, m'agrada pujar, quan tremolaaaa..., sí però no pujo molt.

8. Què en penseu del cap de colla?

Que és un manaire, és un pesat, de vegades és molt criatura, que fa pujar massa a les persones, és com un nen de dos anys, que és molt gras, que ens crida massa, que és boig i que és simpàtic i està per la colla i si crida és perquè els nens en general ens ho mereixem.

BICICLETES - EQUIPAMENTS A CLUBS

43850 CAMBRILS
Posseig la Salle, 15
Tel. 36 17 39

43002 TARRAGONA
Avda. d'Andorra, 7
Tel 22 52 02

EL VÍDEO DE PROMOCIÓ

Ester Rabasó

La colla ja té un vídeo de promoció.

El 1996 s'ha presentat el vídeo de promoció de la Colla Castellerà Xiquets de Cambrils, amb el qual es vol donar a conèixer la colla arreu.

Té una durada aproximada d'uns 41 minuts que et porten a fer un recorregut per la trajectòria de la colla des dels seus inicis fins a l'actualitat.

El vídeo conté un seguit d'actuacions amb especial esment dels castells aconseguits progressivament, que formen el rerafons per explicar diversos fets tècnics i artístics d'una colla castellerà que, en aquest cas, és la nostra.

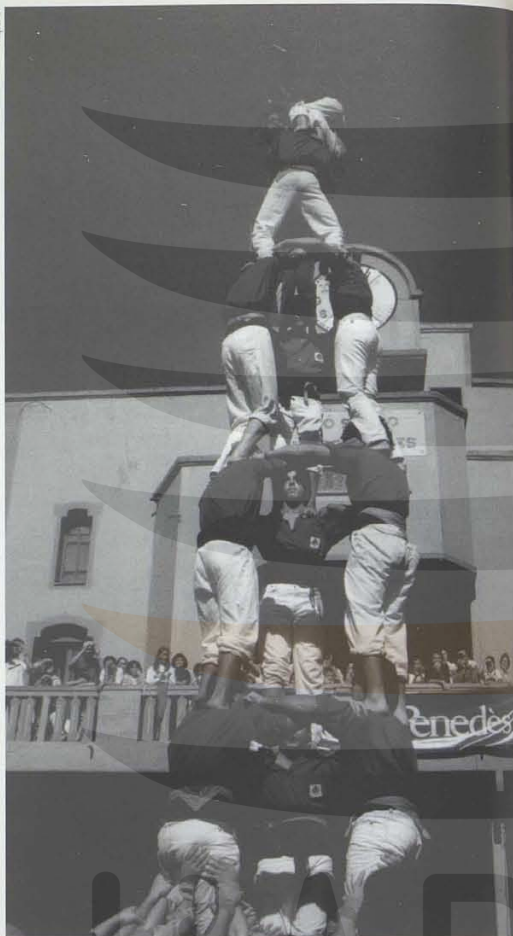
Comença fent una descripció de les actituds indispensables que ha de tenir tot casteller i que alhora són el lema casteller -força, equilibri, valor i seny- i afegeix el lema de promoció de la nostra colla: Amb tu pujarem més!! Després hi ha una mica d'història de la colla, des dels seus inicis fins a l'actualitat, i es remarca que som un grup casteller relativament jove però amb força èxits assolits.

Al vídeo també hi ha una entenedora explicació de la simbologia de l'escut de la colla d'una manera sensible i harmoniosa. Passant a coses més pràctiques, hi ha un breu comentari de la indumentària d'un casteller, que no deixa de ser un element molt important i diferenciador entre les colles. També es remarca que és imprescindible la col·laboració de les diverses parts que formen el castell per poder coronar-lo.

Es fa esment que la colla castellerà Xiquets de Cambrils és una entitat del poble oberta a tothom, sense distinció d'edat i de sexe i fa una crida per captar nous castellers, que hi seran ben acollits. El vídeo acaba esmentant la revista castellerà *Dóna Pit*, creada a l'ombra de la colla, que fa arribar als castellers diverses informacions sobre el món casteller.

La realització d'aquest vídeo l'ha portat a terme el Lluís Domingo amb la col·laboració de membres de la colla.

Miguel Gil

Plaça del Pòsit de Cambrils, diada del 20 d'octubre de 1996.
Un ben plantat 4 de 7 dels Xiquets de Cambrils.

EMISSORA MUNICIPAL
90.0 FM

La Ràdio amb els Xiquets.

Trinidad

Plaça del Pòsit, 1 • Tel.360551 • Cambrils-Port

JOIERIA
RELOTGERIA
PERLES

EL NEN I EL CEL

Conte de 'Sanç'

Lluny en l'espai i en els dies, anys enrere, va existir un poble, i en aquest poble hi vivia un nen. Però aquest nen no acabava de compartir les mateixes aficions que la canalla de la seva edat. Tenia set anys i volia tocar el cel.

S'estirava, es posava de puntetes, pujava als arbres..., però mai l'abastava.

-Mare, no podré tocar mai el cel?

La mare reia i no se'l prenia seriosament.

-Pare, com es fa per arribar als núvols?

-No m'amoïnis que tinc feina.

El nen sortí de casa amb els punys closos.

«Perquè no m'escolten mai quan els pregunto pel camí cap al cel? Sóc el primer que vol anar fins al regne dels vents. Sóc l'iniciador d'una estirp de somniadors».

S'adonà de l'enorme responsabilitat que pesava sobre seu i de la soledat en què es trobava. Plorà, assegut al centre de la plaça.

Des de l'altre extrem de la plaça, un home l'observava: era un viatger. La seva ànima i la seva pell estaven marcades pels camins que havia pres.

L'home s'acostà al nen.

-Per què plores?

-No puc tocar el cel... La vida és cruel i ridícula. Les paraules cremaren els ulls del viatger. Vell com era, havia perdut molts somnis pels camins que porten a l'horitzó. Aquell nen li havia semblat un vidu fastiguejat de la vida.

Es col·locà al mig de la plaça, al costat del nen, i cridà a la gent.

-Germans i germanes d'aquest poble. Ens resignarem sempre al fàstic? Suportarem eternament que els somnis no es facin realitat? Aquest nen és ara infeliç i que sigui joïós en la seva innocència només depèn de nosaltres. Fem tots una torre de carn, de sang i de cors, per dur aquest nen a la felicitat.

*Tots, homes i dones,
ocuparen un lloc, una
responsabilitat, un esforç.
I la torre s'alçava...*

Tots, homes i dones, ocuparen un lloc, una responsabilitat, un esforç. I la torre s'alçava...

-Ara només depèn de tu -digué el viatger al nen-. Que la por no interrompi el teu camí cap al sol.

El nen pujà, mirant només amunt, amunt, amunt... Quan arribà dalt, sentí l'aire, i aixecà la mà per agafar-lo, però només el podia acariciar. El nen somrigué i pensà: «L'aire és com un gat joganer... Es deixa acariciar, però no deixa que l'empresonin».

Mentre el nen era dalt, el viatger partí. Des d'un turó, observà la torre i, amb una llàgrima als ulls, els seus llavis resaren, en veu baixa, una oració.

«Beneït aquest poble, que posa tota la seva força al servei de la il·lusió i la innocència».

SETMANA DE LA COLLA

Susanna García

Aquest any la colla va gaudir d'una setmana -molt llarga, del 5 al 22 de desembre- plena de moltes activitats i amb una gran participació de castellers.

El dijous, dia 5, hi va haver l'últim assaig de la temporada i les dones castelleres i també les dones dels castellers, totes mudades (en pla de lligar), van anar a sopar molt engrescades i en acabat de marxa, molt faccioses i amb ganes d'allargar la nit.

Divendres, dia 6, a dos quarts de dotze hi va haver una actuació-assaig de la colla al carrer del Carme. Es van tirar castells de sis. Tot seguit els grallers de Tota l'Endenga i els nostres grallers van oferir, al mateix lloc, un concert, mentre el públic feia el vermut i menjava patatones.

El dia de la Immaculada, de bon matí, els grallers dels Xiquets de Cambrils van recórrer, tot tocant les matinades, els carrers del nucli antic. A la sortida de la missa major actuaren els Xiquets de Cambrils (que van assolir el 3 de 7 i el 4 de 7) i els Xiquets de Sant Pere i Sant Pau, de Tarragona.

Representació de l'obra *Per no entendre el castellà*.
En escena, Quasimodo i el Geperut de Notre Dame, protagonistes masculins.

El dia 14 al matí, al local de la colla, la canalla va començar a muntar, per segon any consecutiu, el pessebre. A la tarda, i també al mateix local, els petits van viure La Gran Aventura, amb xocolatada i gresca i amb una gran afluència de nens i nenes.

A la nit, al Teatre del Casal, es va celebrar el II Festival de la colla. A la primera part van tenir l'estrena de l'obra *Per no entendre el castellà*, interpretada per les actrius debutants de la colla i que fou rebuda amb gran sorpresa i forts aplaudiments del públic assistent. A la segona part vam continuar amb el festival de playback (molt ben presentat per una parella de joves de la colla), on la vergonya va desaparèixer i els més atrevits -cada any n'hi ha de nous- ens van sorprendre amb les seves actuacions: la Kelly Family, la Cèlia (Cefa) Cruz, una colla ballant la Macarena, la Karina, les Spice Girls, un passatge musical de la pel·lícula *Priscilla* i un altre de la pel·lícula *Grease*, el Josep Guardiola, la Whitney Houston cantant en viu i també en viu un grup de música clàssica, una sorprenent ballarina interpretant el ballet de *La Bella i la Bestia*, un ball (que va fer perdre l'alè a més d'un) d'aeròbic i, per tancar el sarau, el grup cambrilenc Traüt de Tarí molt ben imitat. Tots plegats, en acabar l'acte, vam poder brindar amb un còctel de cava i menjar galetes.

L'endemà, de bon matí, la cita era al pavelló. S'havia de jugar un partidet de futbol sala entre castellers i castelleres. Elles, les castelleres, com sempre es van caure, amb perdó, i els homes ens van oferir un esplèndid partit de casats contra solters. A banda i banda del camp hi havia molts animadors que no van parar, ni un segon, d'animar els castellers futbolistes. Va haver-hi un segon partit, ara sí, de castellers contra castelleres, d'edat mitjana, i, tot i que les dones van fer un bon paper,

SAFETI FILM KODACOLOR SAFETI FILM

Especialistes en fotografia

fot@ine

FESALMAR

RAMBLA JAUME I, 25
Tels. 36 04 03 - 36 24 71

CAMBRILS
TARRAGONA

Confieu el revelat del vostre rodet a un professional.

van guanyar els homes.

Va ser una matinal molt esportiva i cridanera. Això sí, sempre pendents, tots plegats, del telèfon del Llorenç per si la Iolanda anava de part, cosa que no va succeir fins al cap d'uns dies.

A les dues del migdia del mateix diumenge ens concentràrem a l'esplanada de l'ermita per fer-nos la foto de família, tots macos i barrejadets. Després d'un gran rebombori, tal i com pertoca, agafàrem els cotxes i fèrem cap a la Torre dels Cavallers. Allí ens esperaven amb les taules ben guarnides i vam dinar d'allò més bé: entrants, cassola de rap, entrecot, gelat, pastis, begudes, cava, cafè, copa i cigar.

Als postres ens va acompanyar l'alcalde de Cambrils, el senyor J.M. Panicello, i la seva senyora. El president Joan Rodríguez va fer el seu parlament i va anunciar el seu comiat com a 'presí' de la colla (però no com a casteller). També van parlar el cap de colla, el Pep Prats, i el cap de la canalla, J.M. Masdeu, per explicar el procés de la temporada.

Es va fer, per primera vegada, una votació popular per escollir el millor casteller i castellera de la temporada. A les paperetes de votació van sortir

Festival de la colla. El número de l'aeròbic al natural.
Autèntic perill «5U» per acompanyar el pa amb tomaca. (La dieta mediterrània, la millor del món).

Foto de la part masculina de la família de la colla. Pati de l'ermita de Cambrils, 15 de desembre de 1996.
Perquè hi ha tanta gent que sempre neda contracorrent?

castellers per a tots els gustos i va ser molt difícil l'eliminació, però al final fou escollit com a Xiquet 96 el Jesús de l'Hospitalet (amb el seu 5 de 7) i com a Xiqueta 96 la M. del Carme Pascual (amb el seu udol; uah, uah, uah...). Els van coronar tots dos. A ell amb un bolet i a ella amb una corona de reina d'or i pedreria. Tots dos plegats van tallar el pastís.

L'alcalde va pronunciar un bonic, emotiu i engrescador discurs per als castellers i seguidament es va encetar un ball molt lliu, amb música en viu. Cansats i suats de tanta gresca i ballaruga, ben tard, tornàvem cap a casa pensant ja en l'any vinent.

La Setmana de la Colla va acabar el dia 22 amb la pujada a Siurana, on es va col·locar el tradicional pessebre.

Tot plegat van ser dies de convivència entre tots els castellers i també simpatitzants, una manera bonica d'acabar la temporada i a l'espera que sigui així per molts anys.

Rempat s.a.

ORMEIGS NAVALS

Trafalgar, 7
Telèfon i fax 21 97 21
43004 TARRAGONA

Consolat de Mar, 20-22-24
Telèfon 36 00 84
43850 CAMBRILS

P UJADA A SIURANA

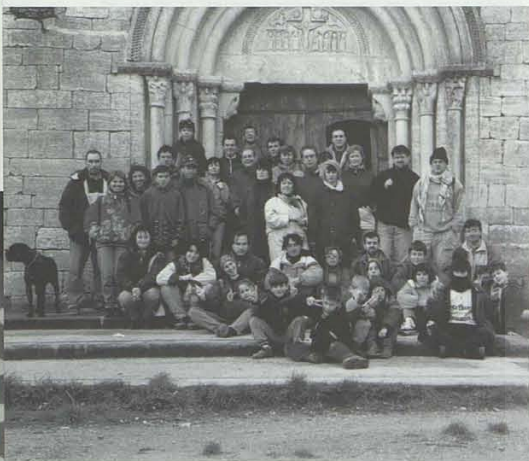
Dolors Sabaté

La pujada a Siurana va ser l'última activitat programada en el marc de la celebració de la Setmana de la Colla.

El diumenge 22 de desembre (no ens va tocar la rifa), a les vuit del matí érem al pavelló un total de 39 persones, i el Xato. El coneixeu? És el gos del Santi.

Vam arribar amb els cotxes fins a la plana de la muntanya i vam començar l'ascensió a peu. A mig camí ens vam aturar per fer la foto de grup i aleshores ens vam adonar que havíem perdut dos castellers de pes: el Cisteré i el Masdeu (pare). No cal dir que ens vam espantar molt i preocupats els vam cercar sense trobar-los.

El camí fou difícil. Sempre de cara amunt. Travessant recs d'aigua i barrancons plens de pedres.

La colla excursionista davant la portalada romànica de l'església de Siurana. El 'bueno'; el policia. El 'feo'; el Xato (el gos). El 'malo'; l'infiltrat del passamuntanyes.

En arribar a dalt el cim ens van abituallar amb una bossa de 'xuxes' i heus aquí que, amb força sorpresa, ens vam trobar apareguts els dos castellers perduts que cercàvem. Havien fet el cim abans que la resta del grup, en cotxe!

Vam aprofitar per esmorzar tots plegats i després vam visitar l'església romànica, molt ben conservada, que conté un preciós retaule d'estil barroc i està habitada pels gegants de Siurana.

Després de fer un volt vam col·locar el pessebre a l'esclètxa d'una penya i arrupidets del fred vam cantar (ben afinats) una nadala.

La baixada també va ser a peu (sense els perduts) i un altre cop amb els cotxes cap a casa a dinar.

E SQUIADA 96

Marta Roca, Damià i Gerard Capafons

La colla va decidir fer una segona esqujada, igual que l'any passat, als Pirineus de Catalunya. El dia 8 de març, una trentena de persones ens vam trobar, a dos quarts de sis de la tarda, davant del Palau Municipal d'Esports de Cambrils. L'autocar ens esperava, vam pujar i vam marxar direcció Boi. De camí ens vam aturar a Alfarràs per fer un, dos o uns quants pipis. Vam arribar al nostre destí a dos quarts d'onze del vespre. Aleshores ens vam repartir les habitacions. Tot seguit vam fer el tradicional sopar de sopa de pistons de l'hotel Pey, després patata i pèsols i de tercer plat pollastre rostit amb patates. Vam tornar a les habitacions per intentar dormir. Per a alguns va ser impossible perquè el campanar el tenien al costat.

L'endemà ens vam llevar d'hora, ens vam posar els equips d'esquí i seguidament vam anar a esmorzar. En acabar vam pujar a l'autobús que ens portaria a les pistes de Boi-Taüll. Quan vam arribar a les pistes vam llogar els esquís i vam comprar el forfait. Tot seguit la gent que havia d'esquiar va començar a fer les primeres baixades. A les cinc de la tarda vam tornar a Boi i fèrem un tomb pel poble. Després de sopar sopa de pistons vam mirar el futbol (el Barça, que va perdre) i la majoria van sortir per anar al pub del poble.

L'endemà era el dia de la tornada. Havíem de fer les bosses abans d'anar a esquiar. Vam marxar a esquiar fins a les tres de la tarda. Després vam tornar a dinar al mateix hotel on ens havíem allotjat aquells dos dies. En acabar, malauradament, vam haver de tornar cap a Cambrils, i des d'on havíem sortit cadascú cap a casa seva, uns amb cotxe i uns altres a peu.

L'ESPANTALL

LOCAL CUMMANTZAR • DIBREU I BONA MÚS!

TASCA • BAR • PUB

Sant Isidre, 14 • CAMBRILS

DILLUNS a DIVENDRES, a partir de les 20 hores.

DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS, a partir de les 19 hores.

L A COLLA A MONTSERRAT

El dia 12 de maig del 1996 vam pujar a Montserrat. La il·lusió i els preparatius van ser molt grans. Érem dos autocars!

I per primera vegada fèiem la presentació a la nostra Verge de Montserrat. La idea va ser molt bona, una preparació meticulosa, però els castells no van sortir tan bé. Veureu...

Tot just arribar vam anar tots a missa. Alguns es van quedar fora. L'església del monestir estava plena. Vam fer l'ofrena d'una catifa de flors molt maca, amb l'anagrama de la colla estampat juntament amb un fulard i un pin. L'ofertament es va fer, juntament amb altres grups i entitats que també s'havien aplegat a Montserrat el mateix dia que nosaltres, al moment de l'ofertori de la missa. Acabada la missa, al peu de l'altar, vam fer la lectura d'un manifest.

Vam sortir tots una mica emocionats i, engrescats, vam posar-nos a fer castells. Tot i que anàvem dos autocars hi havia molta gent que tan sols era simpatitzant o familiar d'algun casteller, així com molta canalla. I a l'hora de la veritat érem 'tres i el cabo', estàvem nerviosos i descontrolats. La gent que hi havia passava de tot i no ens van ajudar a fer pinya (potser és normal...) i, la veritat, el poc que vam fer va ser molt cansat. Tot no va sortir bé i vam acabar decepcionats.

Ens va doldre tant a nosaltres com al pare abat, Sebastià Verdulet, que estava allí, vestit de paísà. Però el dia era molt bonic, feia bon temps i, després del descens, ens vam reunir a l'ermita dels Dolors per dinar. Portàvem les cistelles i la gana. Ho vam fer una mica estomordits, però els grans estàvem contents de ser a Montserrat.

En acabar de dinar es van fer dues excursions, uns a l'ermita de Sant Miquel i els altres, els més atrevits o els més muntanyencs, van anar al Cap de l'Elefant, de 1.140 metres, el tercer més gran de la Serra de Montserrat, guiats per l'expert excursionista i aleshores el cap de colla, Andreu Donate.

Es va fer l'ascensió, admirant, patint, tancant els ulls, tornant-los a obrir, olorant farigola, lliris boscans i romaní tota l'estona. Vam fer el cim del Cap de l'Elefant amb una vista impressionant dels Pirineus nevats.

La baixada fou igual d'emocionant. Ens vam retrobar amb els altres castellers i vam fer camí amb l'autocar fins a Cambrils.

Revista
CAMBRILS

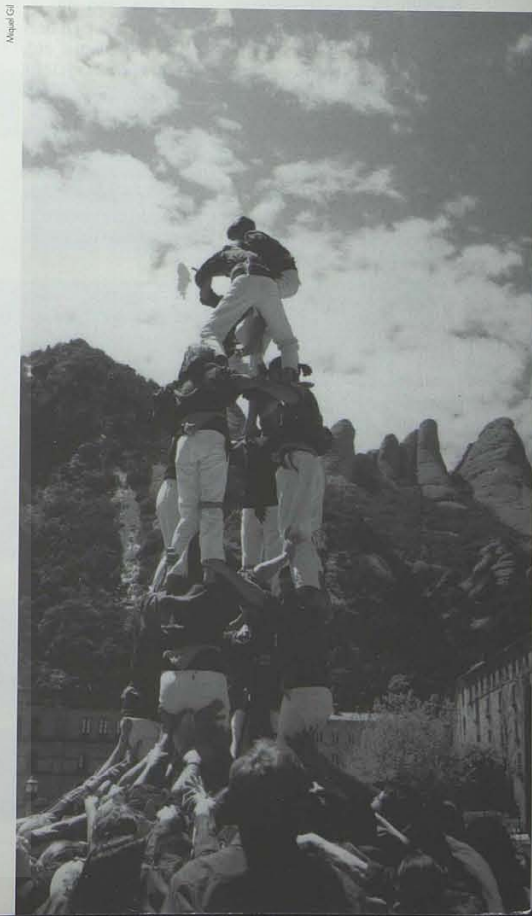
• Cada mes puntual amb
els Xiquets

P ENSAMENTS PENSABLES

M. del Carme Pascual

- Les petites llavors esdevindran un arbre gegant.
- Cal tot un temps de paciència i tenacitat per esperar alguna cosa d'un casteller.
- Tota esperança ens apropa a la colla, tota desconfiança ens allunya d'ella.
- Cal molta i molta estimació perquè la canalla arribi a la seva maduresa.
- Els castells mai es fan sense un cansament físic, però si sabem unir l'esforç amb la confiança no trobarem obstacles per fer-los.
- Cal haver assajat molt temps junts per saber el que pot fer l'altre.
- El petit somriure de cada assaig: fer feliços els castellers que conviu amb tu.
- Si estíem els castells per ells mateixos, tota la resta vindrà per si sola.
- Les petites coses fan les coses grans.
- Les menudeses de bon caràcter i de comprensió porten la pau i la bona convivència a la colla.
- Si confies només en tu mateix estàs perdut; si confies en tota la colla, la unió fa la força.

Miquel Gil

ELS PEUS

TÈCNICA

David Valle

Els peus estan formats per una complexa estructura composta per 23 ossos, 33 articulacions de diferent complexitat, subjectada per 107 lligaments que actuen de bandes elàstiques i 19 músculs que els proporcionen l'impuls necessari per moure's i suportar la càrrega del pes del nostre cos i el que afegim en diverses circumstàncies (com ara carregar castells).

Les ungles, formades per un cos i una matriu, tenen com a missió protegir les puntes dels dits, pressions, cops i friccions. Les ungles s'han de tallar acuradament deixant-les quadrades, amb les vores en angle recte i recolzant la placa de l'ungla damunt la pell.

Les durícies que surten a la pell dels peus, damunt els dits, a la planta, etc. sempre són conseqüència d'alteracions biomecàniques o morfològiques i s'han de tractar acuradament.

En els llocs d'ús públic com ara vestuaris de gimnasos, piscines, dutxes de platja, etc., utilitzeu sempre xancles de plàstic i dutxeu-vos sempre amb les xancles posades. Així evitau el contagi de fongs i berrugues. És

En els llocs d'ús públic com ara vestuaris de gimnasos, piscines, dutxes de platja, etc. utilitzeu sempre xancles de plàstic i dutxeu-vos sempre amb les xancles posades.

El calçat amb un tacó baix i ample provoca menys sobrecàrregues a l'avantpeu i als metatarsians, i menys pressions i friccions als dits.

igualment important eixugar-los bé, fins i tot amb l'ajuda d'un assecador de cabell.

Ara fa més o menys uns quatre mil anys l'home va començar a calçar-se per tal de protegir aquells dispositius desenvolupats, per tenir flexibilitat i suficient resistència de forma natural.

Poc a poc les diferents civilitzacions deixen en el calçat emprentes més destinades a qui es mira els peus que no pas als peus mateixos.

La moda actual d'utilitzar els calçat esportiu és conseqüència de la recerca de comoditat, perquè en ser més ample i de sola més gruixuda i flexible els peus se senten més protegits.

El calçat hauria d'estar fabricat amb materials transpirables. Aquelles persones que tinguin una sudoració excessiva, el calçat esportiu l'haurien de triar amb la part superior transpirable per tal d'evitar micosi, dermatitis, berrugues, etc.

Per norma, el calçat ha de subjectar per l'empenya, per tal d'evitar el desplaçament del peu cap a la puntera. La puntera actua com un embut i produeix grans pressions i friccions als dits. A més, és molt important que el calçat s'adapti a les necessitats del nostre treball i de l'esport que practiquem.

El calçat amb un tacó baix i ample provoca

No aneu descalços, camineu sempre. Caminar és viure i caminar bé és prolongar la vida.

menys sobrecàrregues a l'avantpeu i als metatarsians, i menys pressions i friccions als dits

(entre quatre i cinc centímetres), alhora que evita carregar els talons en excés.

L'escot ideal d'un calçat hauria de ser (com a màxim) la meitat del seu llarg. Per tal de saber el llarg del calçat, el més adequat és marcar la llargada del peu damunt d'un paper i afegir-li l'ample d'un dit. Penseu que en caminar el peu realitza un desplaçament a l'interior de la sabata, traslladant les zones de pressió endavant i allargant el peu. És per això que es recomana comprar el calçat un o dos números més gran (depenent de la forma i puntera de la sabata).

RECORDEU

Els peus són una obra d'arquitectura i enginyeria, mimeu-los. Només en teniu dos i són els fonaments del vostre cos. Les ungles dels peus s'han de tallar sempre rectes. El calçat ha de ser còmode, subjecte per l'empenya o per la pala alta. El calçat adequat evitarà lesions en l'esport. Comproveu que el número que utilitzeu és el que necessiteu. Per a l'esport utilitzeu el calçat indicat per a cada cas i a les dutxes utilitzeu xancles de bany. No aneu descalços, camineu sempre. Caminar és viure i caminar bé és prolongar la vida.

Els peus són la teva independència. CUIDA'LS.

L'ASSEGURANÇA DE LA COL·LA

Telèfon: 23 50 12

Diuen que les persones hem d'ensopegar per posar-hi remei.

Aquest ha estat el nostre cas en el tema, prou desagradable, de l'assegurança de la colla en cas d'accident.

Per tant, hem cregut convenient fer-vos un resum dels passos que caldria seguir:

1. Comunicar-ho al membre de la junta responsable del tema per tal que s'iniciïn immediatament totes les gestions necessàries.

2. Servei d'urgència:

Portar el casteller lesionat al centre hospitalari que l'Aliança té contractat a la demarcació de Tarragona, a l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla de Tarragona.

Allí se li practicaran les cures necessàries i les despeses seran cobertes per l'assegurança.

3. Serveis de tipus complementari com ara proves diagnòstiques (analítiques, RX, ressonàncies, etc.), ingressos o intervencions quirúrgiques, es realitzaran sempre per ordre facultativa, però primer caldrà fer-ho saber al membre de la junta responsable del tema per tal que es posi en contacte amb l'enllaç de la coordinadora, perquè per a la realització d'aquestes proves és necessari que hi hagi una autorització prèvia de l'Aliança.

Esperem que aquests aclariments sobre el tema siguin d'utilitat, i que no calgui que mai més siguin emprats.

Tallers MASDEU, s.l.

SERRALLERIA I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Rovira, 6 i 10
Tel. 36 05 79
43850 CAMBRILS

VIDIALLA S.A.
INVENTORS D'OPISOME

SANITARIS I AIXETES
ACCESSORIS DE LAMPISTERIA
MOBLES I COMPLEMENTES DE BANY

Camí de Reus, s/n Tel. 36 08 36 Fax 36 56 52 VINYOLS-CAMBRILS

DESCOBERTA DE BESEIT

Jordi Colom i Pascual

Acampada a Beseit els dies 9 i 10 de novembre de 1996

Sortirem de Cambrils tots els castellers més muntanyencs, directes a Horta de Sant Joan, a la Terra Alta. Allí esmorzàrem i visitàrem el poble on Picasso va estiuejar unes quantes temporades.

Anàrem després al punt final del nostre viatge, Beseit. També visitàrem el poble i en acabat de fer algunes compres muntàrem el campament. Tot seguit vam dinar. Després els petits torraren les castanyes que havíem de menjar per sopar i en acabat anàrem tots a passejar per la vora del riu Matarranya.

Acabada l'excursió vam preparar el sopar i les taules. Els petits van posar-se a punt per vendre les castanyes a la gent de la colla i també a tots els campistes. Per cridar-los l'atenció vam fer una cercavila amb les gralles i el timbal i vam aixecar un pilar. Després la canalla va vendre totes les castanyes torradetes.

Vam fer (encara que amb una setmana de retard) el sopar de la castanyada i entre gresca, cants i

Acampada a Beseit, 9 de novembre de 1996.
Muntatge del campament en mig d'un paisatge esplèndid amb els ports de Beseit al fons.

Andreu Delgado

BALLS DE SALÓ

Dolors Sabaté

Amb ganes d'oferir novetats per a l'ambient general de la colla es va organitzar un curset de balls de saló.

Una parella de Reus van venir com a professors i s'apuntaren un total de 27 parelles (aparellades i també del mateix sexe). La majoria no en sabien i ens va sorprendre la manera de fer-ho, i entre crits, baralles... i rialles anaven passant els dies. Es van aprendre pasdobles, valsos i cha cha chas.

Es va disfrutar molt, i restem a l'espera que la junta ens ofereixi una segona part, per aprendre ara el tango, el bolero i el fox-trot.

acudits anava passant la nit. La nota més destacada la va posar el Jesús de l'Hospitalet, que no va parar d'amonestar-nos amb un discurs sobre la colla fartanera que som i no la colla castellera que hauríem de ser (per a mi que el bon rom cremat fa anar la llengua però alhora també fa que es diguin les veritats) i s'enrotillava dient que hauríem de fer el 5 de 7, tota la nit sense parar.

Els petits anaren a dormir i els grans xalant, cantant i contestant a la pregunta del Jesús.

-Què farem?

I tots cridant: el 5 de 7!

Fins i tot quan dormíem sentíem la ditxosa pregunta i algú que no tenia son contestava: el 5 de 7 (pobres campistes, els que no eren de la colla!).

Al matí anàrem a la plaça del poble i en sortir de missa férem castells. Vam tornar al lloc de l'acampada per preparar el dinar de germanor. De postres menjàrem un gran pastís fet per una pastisseria del poble. Molt bo, per cert. Arreplegàrem totes les coses, ens acomiadàrem de Beseit i férem via cap a casa.

El temps va ser bo. Una mica de fred a la nit, però tots vam gaudir d'un cap de setmana meravellós, amb molta germanor, natura, castells i d'un gran rentat de cervell per part del bon Jesús, tot repetint el 5 de 7...

MISCEL·LÀNIA

POESIA

UN ALTRE DE... CASTELLS
M. del Carme Pascual

Un any mogudet i de proves
sí que l'hem tingut...
Caps de colla, juntes noves, sortides,
soparets, refresquets, colònies...
i tot molt concorregut.

La junta amb idees es desfà
per a més gent a la colla ser.
Els fruits potser es notaran... demà,
perquè de moment no sembla ser.

Doncs els cambrilencs es meravellen
veient els castells, però el sofà i la tele
poden més que ells.

Sort de moment en tenim
d'uns xics de l'Hospitalet,
que als assajos van venint
ni que bufi el mestralet.

També les gralles van augmentant
en qualitat i contingut,
i nous membres s'han apuntat
que ja assagen el *Toc de Vermut*.

Faig un incís en el parlar,
mes així se'ns reconeix,
que mai es pugui espantillar
la bona unió que existeix.

VISCA LA COLLA CASTELLERA!!!

ENDEVINALLA

Per a quin castell
necessites més castellers?

- Per a un cinc de set o per a un quatre de set amb agulla al mig?
- Per a un tres de set o per a un quatre de sis?
- Per a un dos de set o per a un tres de sis?

R. Cinc de set • Quatre de sis • Tres de sis

GLOSSA A LA DONA CASTELLERA
M. del Carme Pascual

XIQUES DE LA PINYA
crosses, tapa forats, alguna lateral, vent ...

XIQUES DELS CASTELLS
dosos, terços, quarts, primeres, acotxadors,
enxanetes, caps de colla ocasionals...

XIQUES DE LA JUNTA
secretàries, de la tècnica, organitzadores de festes...

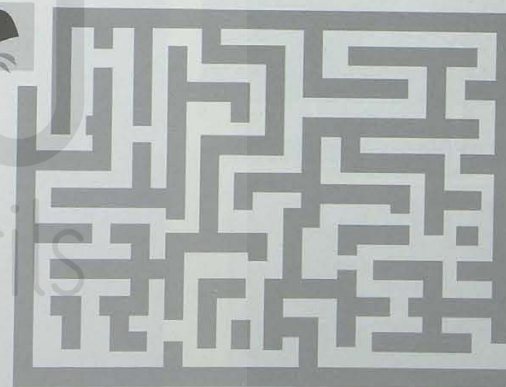
XIQUES DE LES GRALLES
gralleres, timbaleres...

XIQUES
xerraires, teatrerres, teresetes, venedores,
massatgistes, reporterres, revisterres, perruqueres,
netejadores, radiofonistes...

DONES DE
xiquets castellers que no són de la pinya però que de segur aviat ho seran, espero que bon profit us hagi fet el sopar, doncs demà hem de donar pit. Sí, pit. Però no pit de gallina sinó pit del nostre, tot el que tenim, perquè els homes sense naltros no són res. Sí, sí, no són res!!
Ai! Si la dona castellera no fos als castells, què passaria? Qui ho endevina?
Doncs que estarien tan callats, anirien tant per feina... que estarien amargats.
NALTROS posem el to de festa, d'humor, d'alegria, de pau, de coqueteria, d'il·lusió. Aguantem toquets allí i allà, i, sobretot, som la FORÇA, el CORATGE, el VALOR i el SENY.

VISCA LA DONA CASTELLERA DELS XIQUETS DE CAMBRILS!!

3r Sopar de les dones, 5 de desembre de 1996.

Aquest casteller ha perdut la faixa. Ajuda'l a trobar el camí per recuperar-la.

HNOS. BERGA

Nàutica esportiva

Carretera Nacional 340
Quilòmetre 1149
Tels. 39 12 00 - 39 12 11
43850 CAMBRILS

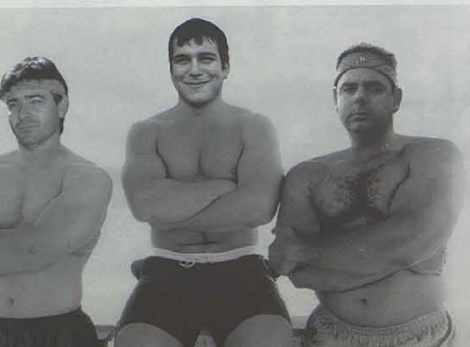

- Hola, nenal!
- Guai la música màquina... Jo sóc el Fred. Estudies o treballes?

Casteller eixent, pare solter per un mal pas, ens presenta el seu petit enxaneta. Busca castellera que doni pit a aquesta bufonada de criatura.

Els 'Cabres Boys', nova incorporació a la colla. Homes de multiús, consolen fadrines i casades, serveixen (i estan ben servits) de baixos són capaços de cobrar les quotes que no es paguen.

La castellera que va venir del nord. Una mica confusa de traïge folklòric però, això sí, valenta com una 'toguega' amb ànims de tallar 'rabos' (aleria, mirryons!).

REPORTATGE GRÀFIC

Ja no es porta el tipus Humphrey Bogart. A les castelleres els agraden presumits, nets i polits.

Fotografia de Lluís Muga

LA CANALLA TAMBÉ FA ACTIVITATS

Joan Martí i Tassier

Del futur de la canalla depèn directament el futur dels castells a Cambrils.

Les activitats dutes a terme per la canalla de la colla, durant l'any 1996, han estat diverses i en totes han gaudit d'allò més.

Les vacances de Setmana Santa vam organitzar unes colònies de quatre dies a Arsèguel, un poblet encisador situat al costat de la Seu d'Urgell, on vam poder disfrutar d'uns dies a prop de la natura, fer excursions i fins i tot pescar truites al riu.

El mes d'agost vam anar a la Cala (l'Ametlla de Mar), al mas dels pares de la Gemma Felip, a fer una acampada de dos dies. Vam passar una nit fora de casa amb tendes de campanya.

A la tardor, en el marc de les festes de la Setmana de la Colla, i al pati del local social, es va organitzar La Gran Aventura, una sèrie de

jocs d'aventura pensats per a l'esbarjo de la canalla de la colla i també d'altres convidats amb l'objectiu de captar nous membres per a la colla.

Pels voltans de Nadal vam muntar el pessebre al local i també van tornar a fer la festa de fer cagar el tió, on els més petits van tenir l'oportunitat d'esplaiar-se donant cops de bastó. També vam organitzar uns tallers castellers al Parc de Nadal.

Creiem que tots aquests actes contribueixen a aconseguir un millor coneixement entre els membres més petits de la colla castellera i en el fons donen força i il·lusió a la canalla per iniciar un any més la nova temporada. Força per complir les funcions que els són encomanades pel cap de colla i especialment pel seu responsable, el cap de la canalla. Del futur de la canalla depèn directament el futur dels castells a Cambrils.

Local social de la colla, 14 de desembre del 1996. Els més petits de la colla i els seus convidats disfrutant de La Gran Aventura.

Avgda. Baix Camp, 33
Tel. 36 50 91
43850 CAMBRILS

Avgda. de Viena, 32
Tel. 17 07 98
43892 MIAMI PLATJA

FORN I PASTISSERIA

**SANT
SALVADOR**

Casa fundada el 1806

Creus, 2 i Pere III, 14
Tel. 36 15 57
CAMBRILS

PETITES CONSIDERACIONS QUE EM SEMBLEN INTERESSANTS

Joan Rodríguez Flaqué

Els responsables de la nostra revista, *Dóna pit*, em demanen que faci un escrit per explicar la darrera assemblea general, que vam celebrar el mes de gener. La veritat és que els he fet esperar molt perquè no sabia com començar. La veritat és que no sabia ni com començar ni com acabar. L'assemblea va ser com totes, un desastre. Poca gent i mal avinguts. Una demostració de falta de comunicació entre nosaltres preocupant. Així que coincidim amb la mitjana nacional de criticar molt i acostar poc l'espatlla. D'això algun ministre en diria un desastre controlat. En lloc de fer-vos un resum esquemàtic de l'assemblea preferiria, doncs, com a membre de la colla i 'expressi', escriure unes petites consideracions que em semblen interessants.

El primer pilar de 5 de la temporada.
Cambrils. Plaça del Pòsit, 21de juny del 1996. Celebració de la diada de Sant Jordi.

En primer lloc, encara ens hem de mentalitzar que tots som importants i necessaris perquè pugui un enxaneta. Tots sabem que cal una estructura sòlida i una pinya. Situem, doncs, la colla en aquest context per partir de la base que tenim una bona estructura -diguem-ne junta- i intentem fer tots pinya i treballar i ajudar i col·laborar en allò que necessitin. No hem de voler ser figures sinó membres d'una pinya. No hem quedat els bons i han marxat els dolents sinó que, per diferents motius, hem quedat els més constants o més lluitadors. En alguns casos direm que hem quedat els que tenim més temps, tot i que això no m'ho crec ni jo mateix. Però a la colla hi falten també aquells que no tenen temps, que no són lluitadors i que no són tan constants. Ens necessitem tots.

Intentem, doncs, continuar assistint regularment al assajos, treballar quan calgui i callar quan convingui. Intentem que els que han passat per la colla tornin i, a més, busquem-ne de nous. Intentem aportar il·lusió i ganes d'ajudar la colla i els que miren de portar-la endavant. Intentem fer venir gent jove i canalla apta per aprendre.

Acabo ja. Veig que aquestes línies semblen un decàleg de bones intencions. No era aquesta la meua intenció. La meua intenció és clara, com ho ha estat sempre. Membres de la colla, amics, cambrilencs tots, aixequem-nos i anem. Anem a fer alguna cosa profitosa per al nostre poble. A més de tirar endavant la família, la feina i els problemes quotidians, tirem endavant una petita aportació al lleure, a la cultura i a la convivència perquè això és fer castells. I no hem de fer grans castells sinó els que puguem. Això té un valor incalculable que molts no saben encara comprendre però és el començament d'una vida de col·laboració a l'esperit, al poble i al país. Gràcies per haver suportat aquest rotllo. O no.

MIQUEL

**RENTAT MANUAL DE VEHICLES
GREIXATGE GENERAL
RENTAT DE FILTRES DE CUINA**

Roger de Flor, 4 - Soterrani
Tel. 79 34 28 **CAMBRILS**

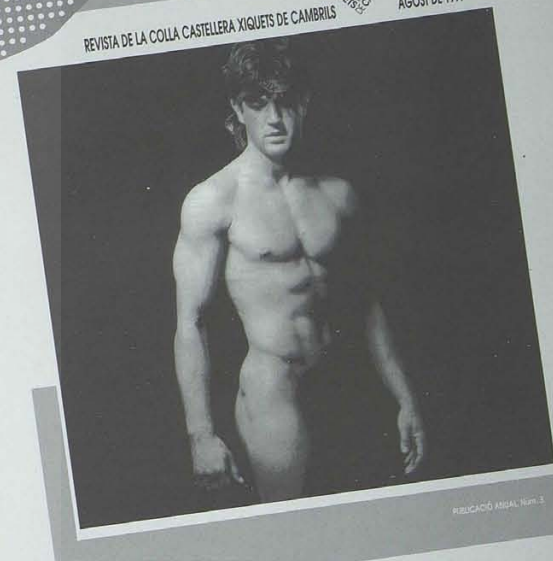

LES ALTRES PORTADES

Havíem preparat diverses portades, però la revista només en té una. Com que les altres també ens agradaven, no hem resistit la temptació i per tancar la nostra publicació us en presentem dues mostres. Escolliu vosaltres mateixos/es.

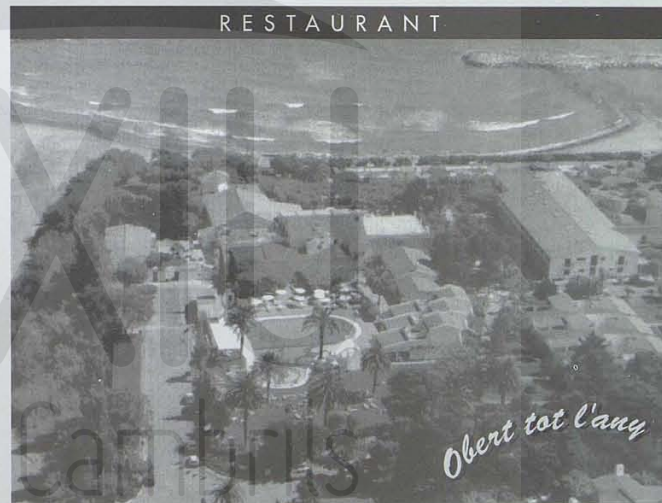
Fotografia de l'associació

Publicació anual Núm. 3

PUEBLO EL DÓRADO PLAYA

RESTAURANT

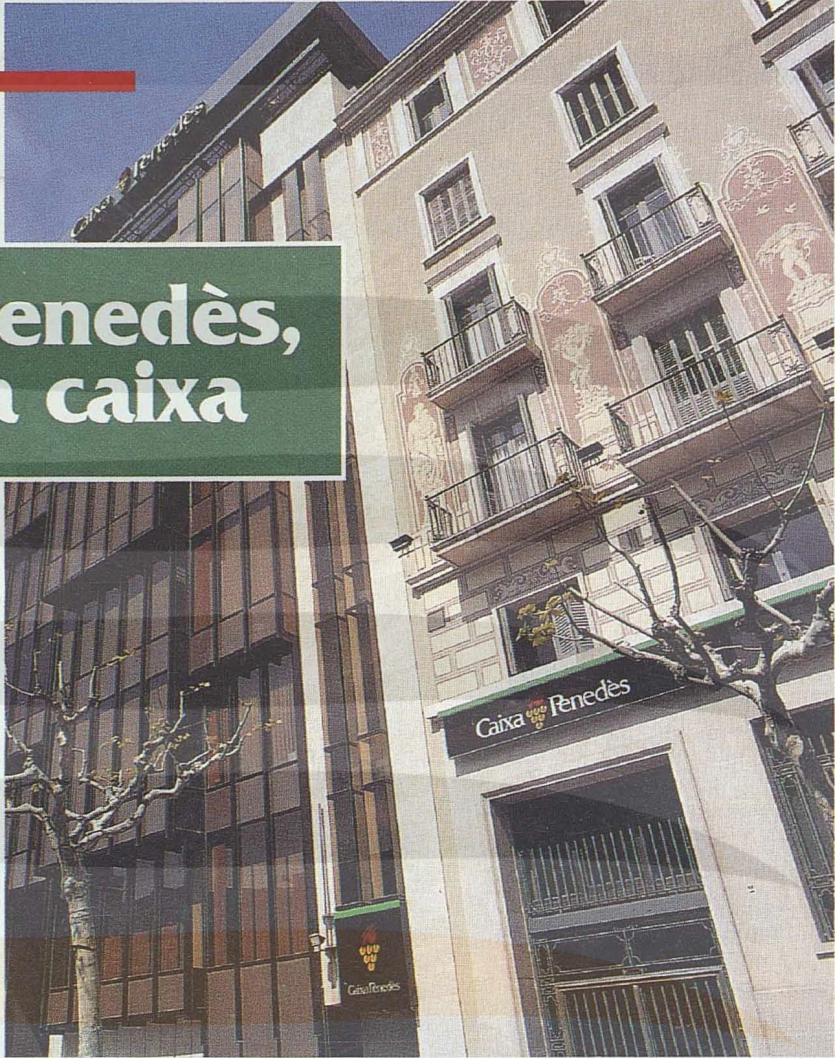

Restaurants per a
BANQUETS ·
BODES ·
COMUNIONS i tot
tipus de
celebracions.

JARDINS VORA LA
MAR, MENJADORS
INTERIORS, SERVEI
INTEGRAL AMB
ORQUESTRA I
ESPECTACLES.

- JOCS PER A LA
MAINADA
- PARC INFANTIL
- APARCAMENT
SENSE PROBLEMES.

Truquin's, i l'informarem amb tot detall. Ens adaptem a les seves necessitats.
Miquel Angel Baiges. Tels. 36 27 15 - 36 11 90. CAMBRILS

Caixa Penedès, la teva caixa

Fa gairebé 100 anys escrivíem a mà,
un a un, el nom dels nostres clients.
Amb mirament, professionalitat i bon servei,
hem guanyat la confiança
de milers de persones.
Avui som la tercera caixa catalana.
Perquè les coses han canviat,
però no l'essència.

Caixa Penedès, la teva caixa

municipal de Cambrils

Caixa Penedès